

Σωροδύνη, θαυματοποιήσεων τραγ. δε. 377-380

Κρούσια, τὰ

(Legrand, θαυ. Ἑλλην. 1 σ. 418)

Κ' ἐγὼς τὴν ἐρώησιν (*) δὴ σέμειν ν' ἀνιμένῃ,
οὐκ πόσοι νὰ ~~ἐγὼ~~ ἴκη ἐγκατανοί 'ς τὰ Κρούσια γαρυμῖνοι.
Λέει τοῦ· «δὴ καὶ μέγιστον οὗτα τὰ θαυμαστά,
οὐκ δύο πλάγες βρίσκονται 'ς τὰ Κρούσια 'ς τὰ θαλάσσια.»

(*) [ὅτι πᾶσι τὴν ἀρχαίαν καὶ ἐκατανοῶ].

